

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

55. Quòd vir deuotus & contemplatiuus non debet abstinere à receptione
Eucharistiæ propter interdum insurgentes scrupulos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

videtur, ut scilicet nec ex reuerentia timētes desiderium & spem excludamus, neq; rursum ex spe & desiderio reuerentiā, & timorē relinquamus: sed inter vtrumq; affectum ex una parte confidentes, & ex altera metuentes inducamur illud recipere: ait enim B. Gregorius: Nihil enim nobis securius, quām sub spe semp timere. Tamen si absolute loquamur, indubitate afflus amoris potior est quām timoris. sed quod absolute melius est in casu fit, & est multis periculosis & deterius.

QVOMODO VIR DEVOTVS ET CONTEMPLATIUS, propter aliquos scrupulos eum molestantes, non debet ab huius tam saluberrimi sacramenti perceptione abstinere.

CAPVT LV.

Contingit interdum, vt volentibus ad hoc tam ineffabile mysterium accedere, adueniant ipso tempore aliquæ cogitationes de sua indignitate: & præcipue videtur eis sua peccata minus benè fuisse cōfessos. Hoc secūdūm Ger sonem potest prouenire ex dæmonis suggestione, vt impediantur à tanti boni participatione. Vnde isti debent considerare, quia nunquā viribus proprijs ad hoc poterunt dignificari, quāuis ad hoc per spatium centum annorum insudarent: nisi eis ex speciali Dei munere cōcederetur, quod tamen donum æquè potest largiri Deus nūc, sicut post memoratū annorū spatiū. Debet vltéri considerare, quod in hac vita nemo potest scire infallibili & absoluta certitudine, se esse in gratia vel nō, nisi hoc ei singulariter reuelare-

reuelaretur. Et reuera qui absq; huiusmodi certitudine nollet Eucharistiā sumere, seipsum deciperet: & videretur habere quandam superbis speciem.

Est alia humana, seu moralis certitudo, quæ in nostro proposito requiritur, & sufficit: scilicet, cum quis in sui recollectione & propriæ conscientiæ discussione fecit, quod tunc sua discretionis, & sanum seu prouidum aliorum consiliū iudicat faciendum: & hoc per tempus ad hoc sufficientis, & cōmuniter reseruari solitum. & si tunc non se nouerit esse in mortali, securè & absq; periculo incurriendi nouū peccatum mortale poterit ad sacram accedere cōmunionem: etiam si vt sēpē contingit, superueniunt aliqua dubia leuia. & debet talia contemnendo vincere & contrarium eis agere, & seipsum ad hoc agendū cogere. Leue dubium appello, cum alicui videatur, quod aliiquid sit bonū & iustū, potius quam malum & peccatum: licet habeat aliquas leues rationes, & cogitationes contrarias ei inducentes aliquid ambiguitatis non tamen tantæ, quin primum iudicium scilicet quod sit bonū & iustum sit longè certius: ita quod si illud ad alium pertineret, nullatenus vacillaret neq; dubitaret. Veruntamen si maiorem certitudinem non habet viñus quam alterius partis, debet abstinere quousq; aliorum vel suo confilio, vel diuina inspiratione per humilem orationem obtenta ad alteram illorum partium magis declinet. Et si hoc modo quis non accipit securitatem, semper se iudicabit male confessum, & nunquā habebit requiem, neq; ad pacem conscientiæ poterit per-

n

uenire:

uenire: quod nullo modo potest dici bonum.
Omnia hæc sunt accepta à præfato Doctore in
tractatu de diuersis tentationibus diaboli.

QVOMODO DOMINICA PASSIO
*continet in se omnem perfectionem in hac vita
homini possibilem.*

C A P V T LVI.

Sciendum est, quod omnia perfectionis ope-
ra, quæ Redemptor noster docuit in Euäge-
lio, ipse in semetipso in sua passione perfectissi-
mè compleuit. Itaq; in cruce Domini est finis le-
gis, & totius sacræ scripturæ: & in eius passione
est summa totius perfectionis: & in eius morte
est omnis verbi consummatio. Et ideo Aposto-
lus Paulus dicebat: Non iudicau me aliud sci-
re nisi Christum Iesum, & hunc crucifixū. Nam
retinera frater hoc scire est omnia scire: quæ sa-
luti expediunt. Si enim de voluntaria paupertati
loquamur, quis autem pauperior Christo, qui
nudus pependit in cruce, in qua non habuit ubi
reclinaret caput suum? Si de obedientia & hu-
militate: quis aliquando humilior & abiectionis
filio Dei, qui factus est obediens usq; ad mortem,
mortem autem crucis? Si de virginali castitate,
quis castior eo? cuius mater virgo est, & cuius
pater fœminā nescit. Si de charitate loquamur:
quis vñquā maiorem vel tantā charitatem ha-
buit ut Christus, qui animam suā posuit pro a-
amicis suis? Rursum si de patientia: omnis eius
passio excellentissimè hanc demōstrat. Si vero
de contemptu mundi, & à rebus mundanis
elongatione: quis ita alienus à terrenis, sicut

Chri-